

Rotasız Direniş

– GÖKKUŞAĞI55 · 13 Ocak 2016

ben her rotasız rüzgarın alıp sürüklediği çöp yığınlarınıninsaf kan ağlayan
buluğ çağlarının çocuğuyum

yüreğimin orta yerine deęen
güneşten
gün batımına kadar
tezek kokulu ekmekte
öksüz midemin direnişi var,

üstelik gözlerim açlık dan süzülürken
ardımda müfrezeler
dermansız adımlarımın direnişi
korkudan çamura saplanmakta

ağzımı açıp her hak arayışında
kovalanıyorum rutubet kokulu
mahalle arasında

üstelik birde
balkonun birinden süzülen
anam kokulu yaprak dolmasında
nem kokulu hapishane koridoru var,

açlığı tokluğu unuttuk artık
aldık başımıza belayı
düşük başımızın derdine
akşam olmadan yakalanmazsak çok iyi

sabahın erken saatinde
rüzgarda sürüklenen çöp yığınları gibi
bıyığı terlememiş sevgililerin
burnunda şehri terk edebilirim

irfan kökten